

Isaac Vilalta

PERIODISTA ESPORTIU

Joc net

■ No és una veritat absoluta però sí un motiu per presumir-ne: si parlem d'esports, el Berguedà és una comarca privilegiada. Una altra cosa és que esportivament funcioni. Perquè en cultura esportiva seguim la (il·)lògica de la resta.

El Berguedà té la Baells, els Cavalls del Vent, ports de muntanya –truquem ja al Tour?-, en Marc Coma, el Circuit d'Olván, l'Oriol Rosell, clubs/escoles de futbol amb una estructura notable, els Mountain Runners, un cros escolar per setmana, parets per escalar, la Marató Esportiva de l'Isanta, l'Handbol Berga i en Joan Sagalés, la Núria Picas i en Pau Bartoló, en Kiku Soler, el Ci-

cle de Muntanya, la Sailfish, caminades i curses populars, els clubs de petanca, el Catllaràs i els Rasos de Peguera, el primer racó del Principat on, el 1908, va practicar-se l'esquí.

Resulta paradoxal, doncs, que no siguem capaços de donar a l'esport la profunditat que ens ofereix. És un error plantejar aquests elements com a atractius únics en i per si mateixos. Cal aplicar un model que els integri en xarxa i que vinculi l'esport a la salut, l'alimentació, l'educació, el turisme, l'economia, la cultura i el medi ambient de manera empàtica, pedagògica, inclusiva, vertebradora i integral.

I xuclar d'aquí, del projecte Summit de l'Emma Roca; i d'allà, com està fent el Consell Comarcal amb el projecte de creació d'un circuit de

«Cal aplicar un model que integri els elements per a l'esport en xarxa i que vinculi l'esport a la salut, l'alimentació, l'educació, l'economia, la cultura...»

curses de muntanya a l'alt Berguedà a imatge del de Zegama. Revel·lències. Per tot això, més enllà d'agències –que també-, cal la implicació de clubs, entitats i consells escolars. I bàsic, oblidar-nos de la (vella) cultura de la subvenció que ens deixa projectes com l'esquelet de piscina coberta –i descoberta– inacabada de Gironella, el premi Nobel del gimnàs de Navàs, o de fiar-nos de qui sigui per resoldre el nyap del Tossalet.

Sí que hi ha res a fer

■ Empresari. Berguedà. Dues paraules amb motxilles de significats reals, estereotipats, contraris i condicionats per les experiències. Una mala parella pot fer-te solitari per sempre. Uns dies en una casa rural ben acompanyat serà un paradís en els records. Estar mal pagat i maltractat et condiciona la visió respecte de totes les empreses. En aquest conjunt de pobles i una ciutat, tenim gent negativa, pessimista i queixosa de l'entorn proper i llunyà. Són apologetes del #nohiharesaferrisme. Una mala militància. Còmoda i adaptable a les mandres i pors de cadascú. Els empresaris no som tan diferents. No tenim cap altre mèrit o avantatge que el de provar de fer coses abans que un altre. O fer-les di-

ferents. O fer-les millor. Observeu de prop l'empresa mediterrània per excel·lència: el bar. Tot fet, tot dit, tot inventat? De cap manera. Els uns obren, els altres tanquen. En uns et sents com a casa, en d'altres no t'hi trobes. Menges com els déus un simple entrepà o el cafè és per escopir. Ells són els emprenedors de sota casa o de la cantonada. Un taverner és un sorrut i un altre és el millor per a la conversa de tarda. Els optimistes triomfen. Com en tot a la vida.

Costa trobar algú a qui no agradi viure aquí. Però molts marxen. D'altres van i tornen. Més que mai és el moment de les idees i del #femhossensediners. Són les que en generen. Obre un gastrobar. Planta vinyes. Carrers nets i geranis als balcons. Les botigues amb futur obren més. Els restaurants entre setmana. Una mina, un museu o un negoci. La ruïna de les colònies, aprofitem-la o bé l'ensorrem. La natura ja no es manté sola. La brutícia (la merda) serà un recurs per regenerar. Tot és (o podria ser, si algú vol) negoci aquí. Fins i tot en Gramsci podria estar-hi força d'acord quan deia que odiava els indiferents, perquè els pessimistes (berguedans) malgrat tot es fan sentir... i també compren.

«Costa trobar algú a qui no agradi viure al Berguedà. Però molts marxen. D'altres van i tornen. Més que mai, és el moment de les idees»

Gerard Vinyas

ENGINEYER I VITICULTOR

Vinyes d'implicació

■ El Berguedà és una comarca coneguda pel majestuós Pedraforca, per ser terra de bolets, de formatges i de pèsol negre, però principalment per ser un indret de turisme rural on passar festius i vacances. Afortunadament, el Berguedà és molt més. Desconeguda per molts, és una comarca de gent que se l'estima, que vol viure-hi i envellir-hi.

El Gerard i l'Isidre Vinyas som

dos enamorats d'aquesta terra, en tots els seus vessants, i per això el nostre projecte de futur s'estableix al sud del Berguedà. Acabem d'inaugurar el Celler Vinyas d'Empremta, on fem vi de varietats tradicionals de la zona.

Les vinyes es troben a les costes de Vilafresca, entre Navàs i Puig-reig, i l'objectiu és mantenir els paisatges autòctons i preservar la fau-

«El Berguedà és terra de bolets, de formatges i de pèsol negre, indret on passar un cap de setmana, però afortunadament és molt més»

na que hi viu. Tractem la vinya i el vi de manera natural, amb mínimes manipulacions o intervencions en els processos. Permetem que els vins s'expressin sols, en funció del lloc on són i de la climatologia que pateixen.

A més de fer vi, reconstruïm murs i barraques de pedra seca, cuidem l'entorn, busquem i redescobrim elements vitivinícoles i fem una gran tasca informativa per donar a conèixer el territori. Els caps de setmana, fem visites guiades a les vinyes i expliquem per què aquest territori havia estat tan important fa segles, quan tothom cuidava la terra, l'estimava i en vivia.

Fem passos petits però sòlids (ja sabeu allò de...«gota a gota s'omple la bóta») i per això el nostre projecte emprenedor s'està estenent amb força. I no podia ser d'una altra manera, perquè a part de treballar amb les mans, ho fem sobretot amb el cor.

